

Eschering: Jeg kan gjerne bruge et mildere Udtryk, men Andholdet vil blive det samme. Det, at to Folkething ere komne til at tage fejl og have ladet en saa stor Feil som den, jeg vil nævne, saa lille den end seer ud til at være; henstaae, gjør ikke, at jo den 3die Rigsdag bør rette den, og jeg skal derfor ogsaa indbringe Forslag om at faae den rettet. Det er i Udkastets § 37, at Feilen findes. I denne Paragraph afhandles Bestillingen for, hvad jeg vil kalde: Den selvskrevne Valgret eller Valgret for de mere Formuende i Communerne. Det hedder der om Kjøbstadsbeboerne, at de i den Henseende skulle bedømmes efter deres Skatteerne og Skattehjælper, nemlig efter, om de ere ansatte til en Skatteindtægt af 1,000 Rd., eller i directe Skat til Stat og Commune hde mindst 75 Rd., hvorimod det med Hensyn til Landboere af den Art, som ere selvskrevne Vælgere paa Grund af deres Skat, hedder, at det skal ske efter deres „Bidrag“; men et Bidrag har i vor Skattelovgivning ingen defineret Betydning, hvorimod det i vore Lexica har en meget almindelig Betydning, som gaar ud paa, at Bidrag er enhver Understøttelse, enhver Hjælp til et eller andet Formaal. Holder man fast ved dette Ord „Bidrag“, saa maa enhver, der vil gjøre Fordring paa at have denne Skatteerne, frivilligt kunne, naar han erkjender, at hans virkelige Skat og offentlige Hjælp er noget mindre end de Andres, der staae paa lige Fod med ham, hde et Bidrag, og dette er da saa godt som ethvert andet, han yder til Communen; det maa tælle op for ham og gjøre ham berettiget. Hertil kan man jo sige: Er det ikke rigtigt, at det er saaledes, bør man ikke opfordre til slig Godbædighed? Jo, ganske vist, dersom Godbædigheden bestod deri, at Den, som kun havde een Trække, trak den af og gav den til en Anden, som mere kunde trænge til Trækken, fordi han var mere kuldfjær, thi saa havde han derved bevist, at han havde ydet Noget, der havde virkelig væsentligt Værd for ham; men at en Rigmand, som vil gjøre sig gjældende, giver sin Gædning ved Salget af et Par maadelige Stude, der ere høit betalte, til sin Commune for derved at skaffe sig en Fortrinsret, kan ikke være en passende Maade at behandle denne Sag paa i en Lov. Det Ord

„Bidrag“ bør nødvendigvis forandres. — Jeg skal ikke nævne Lovforslagets Titel, som jeg ogsaa tænker paa at foreslaae forandret, thi der er ogsaa en Feil. Vi see deraf, hvor væsentligt det er, at man ikke opgiver Titler, thi naar man bortfylder „Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender“ og blot beholder den „18de November“, saa troer man paa eengang, at Berettigelsen til at holde fast paa Loven som det, den er, skulde være falden bort ved dette Konstgreb, og saaledes kunde man ogsaa komme til at troe, naar vi lod denne Titel blive staaende, at vi beholdt Grundloven af 5te Juni eller rettere sagt, at vi gav denne Grundlov ud for Grundloven af 5te Juni. Jeg troer imidlertid ikke, med al den Agtelse, jeg har for den ærede Ministers forunderlige Konstfærdighed i at give sig af med Constitutionsfager, at han vil kunne bringe denne Forsatning til at træde i Kraft den 5te Juni 1849, men dette er han dog forpligtet til efter den Titel, Forslaget har, idet det nemlig lyder saaledes: Udkast til Danmarks Riges gjennemfete Grundlov af 5te Juni 1849. Den er altsaa gjennemfete — naar den kommer ud — den 5te Juni 1849. Jeg skulde ønske, at dette Konststykke kunde blive lagt til de øvrige, det vilde være meget kuriøst.

Formanden: Folkethingmanden for Veile Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Boisen: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavn 8de Valgkreds (C. B. Nimestad), at jeg ikke seer saa langt ud i Fremtiden som han, idet jeg nemlig ikke forud kan bedømme, hvor mange Medlemmer der er her i Salen, som ville sige Nei, og hvormange, der ville sige Ja, da man jo endnu ikke veed det; men derimod veed man, da det foreligger, at af de 22 hidske Landstingsmænd have 15 sagt Nei og 7 Ja.

C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.